

PRENUMERATA MIESIĘCZNA:

Za 1 wyd. „Poranna” lub „Wiecz.” 220 M
Z dostawą w miejscu
lub przesyłką poczt. - 240 M

Za 2 wyd. „Poranna” i „Wiecz.” 440 M
Z dwurazową dostawą
w miejscu lub przesyłką pocztową. - 480 M

NALEŻYTOŚĆ POCZTOWĄ OPŁACONO RYCZAŁEM

CENA NUMERU POJEDYNCZEGO

10 Mk.

GAZETA

PORANNA

wychodzi codziennie o godz. 6 rano i o godz. 1 po południu („Gazeta Wieczorna”)

P. T. Interesentów uprasza się o zgłaszanie w sprawach redakcyjnych wyłącznie między godz. 6 a 7 wieczorem w biurze Redakcji przy ul. Sokola 4/1. Rękopisów nie zwraca się. — Biura Administracji otwarte codziennie od godziny 6-tej rano do godz. 7-mej wieczór. — Telefon redakcyjny Nr. 15.

Nr. 5920.

Lwów, czwartek 14 lipca 1921

Rok XII

Expose Brianda w sprawie g. śląskiej. Przymierze anglo-japońskie zawarte.

Litwa na błędnych drogach.

Lwów, 13. lipca.

Rząd kowieński nie zgodzi się na wznowienie układów z Polską... Opinia publiczna przeciwna jest rozwiązaniu sporu polsko-litewskiego drogą polubowną...

Tyle depesze. Fakt ten powinienby być dla nas właściwie korzystny, osłabi bowiem stanowisko Litwy Kowieńskiej w Lidze Narodów, a nam rozwiąże ręce w zaciągniętych w sprawie Wilna zobowiązaniach. Pocięcha ta jednak byłaby bardzo problematyczna. Fakt ten sam bowiem dowodzi rzeczy innej, nie tylko niekorzystnej, ale wprost groźnej. Jest rzeczą nie do pomyślenia, aby państewko tej wielkości i siły, co Litwa Kowieńska, odrzucać mogło ewentualność świetnego dla siebie, wielką przyszłość otwierającego zbliżenia do Polski — jedynie i wyłącznie na zasadzie indywidualnej koncepcji politycznej. Raczej przyjąć należy istnienie innego motoru działającego w tej niezrozumiałej, szowinistycznej niechęci ku Polsce. Litwa Kowieńska swem ostatnio zajętem stanowiskiem złożyła dowód, że niepodzielnie oprowadzona już została przez wicherzące antypolskie wpływy — niemieckie i rosyjskie. Poszła śladami Świdrygłów.

Stanowisko Niemiec i Moskwy wobec możliwości polsko-litewskiego porozumienia nie nasuwa żadnych wątpliwości. Dla Niemiec byłoby to przeciętne w zarodku rekonstruującej się po wojnie linii wpływów, zmierzającej przez Litwę na Wschód. Dla Rosji — takie samo niebezpieczeństwo, jakie przedstawia dla niej idea buforu wschodnich państewek, sfederowanych z Polską. Niezrozumiałą jest natomiast krok Litwy, niewiadomo, jakimi interesami podyktowany. Bo chyba położenie jej w centrum ścierających się przemożnych wpływów, bez innego oparcia, krom chwilowego zbliżenia, zbudowanego na negacji i zwalczaniu Polski — nie przedstawia ani horyzontów rozwoju, ani nawet gwarancji istnienia. Wierząc w powtarzanie się wypadków dziejowych, można by przypuścić, że nastąpiła i nastąpi recydywa wieku XIV: wicherzenie, szukanie obcej pomocy, wkońcu otrzeźwienie i nawrócenie. Tylko czy dziś oparci na bolesnem doświadczeniu, nie mogłoby Litwinom uniknąć szkód, jak je przyniesie im ich nieopoczytalna polityka?

(Dalszy ciąg na stronie 2-giej).

Francya będzie stała na straży traktatu wersalskiego.

Oświadczenie Brianda w Izbie francuskiej.

Paryż, 12. lipca.

(§ EE.) Radio. — Dziś toczyły się we francuskiej Izbie deputowanych, ożywione rozprawy. — Briand wygłosił wielką mowę, w której przedstawił całokształt polityki francuskiej. W sprawie wydarzeń na Górnym Śląsku Briand stwierdził, że wojska francuskie na terenie plebiscytowym znajdują się w bardzo trudnem położeniu, bo warunki wśród których musiały działać, łatwo mogły doprowadzić do rozlewu krwi. Le Rond spełnił z podziwu godną energią swój obowiązek. W sprawie Górnego Śląska Briand oświadczył, że

pogląd francuski jest wprost przeciwny niemieckiemu. Francya nie zgodzi się nigdy, aby z powodu niej dołności lub postronnych interesów stała się krzywda sprawiedliwości. Rząd francuski będzie dbał o to, by litera traktatu wersalskiego miała znaczenie rozstrzygające. W myśl tego traktatu fakty przemawiają na korzyść Polski. Francya stoi na straży sprawiedliwego rozstrzygnięcia sprawy górnośląskiej w myśl traktatu wersalskiego, który przewiduje plebiscyt według gmin.

Memoryał w sprawie prześladowania Polaków kow. nie doręczony. Niesłychane nadużycie członka Ligi Nar.

Wilno, 12. lipca.

(§ EE.) Radio. — Ze źródeł miarodajnych donoszą, że prezes komisji kontrolnej Ligi Narodów nie doręczył Radzie Ligi Narodów złożonego na jego ręce przez posłów polskich do sejmu kowieńskiego memoriału w sprawie prześladowa-

nia Polaków na Kowieńszczyźnie. W czasie pertraktacji genewskich, dokument ten nie był znany ani delegacji polskiej ani Radzie Ligi Narodów. Wiadomość o memoriale dotarła do rządu polskiego drogą uboczną.

Harding zwolennikiem rewizji traktatu wersalskiego.

Rzym, 12. lipca.

(PAT) Radio. Donoszą z N. Jorku, że prezydent Harding jest zwolennikiem projektowanej przez Hughesa rewizji traktatu wersalskiego

go, nie chce jednak przedkładać go Senatowi, zanim nie osiągnie pewności, że projekt będzie akceptowany przez republikanów.

Przymierze anglo-japońskie faktem dokonanym.

Kraków, 12. lipca.

(PAT) Tutejsza stacja iskrowa przejęła depeszę z Horsej, podająca streszczenie mowy Lloyda George'a w Izbie gmin. W depeszy tej, zniekształconej widocznie wskutek zaburzeń

atmosferycznych wynika, że Lloyd George mówił o przymierzu anglo-japońskim jako o fakcie dokonanym. Przymierze to o ile można wnioskować z tekstu iskrowki zawarte jest na lat 20 z 12 miesięcznem wypowiedzeniem.

Czas odnowić przedpłatę!

Kino LEW. Prolog: Tajemniczy cień JUDEX

Epizod I: Odkupienie

355

Zarazem wzmaga się ruch antypolski na Kowieńszczyźnie. Ogarnia tak społeczeństwo, jak rząd i władze. Objawia się w szykanowaniu ludności polskiej, w demonstracjach, gwałtach, karczemnych burdach w sejmie. Czy daliśmy jakikolwiek powód do tego? Zdaje się, że z czystym sumieniem powiedzieć można, że — nie. Raczej ustępliwe stanowisko naszej delegacji w sprawie o Wilno w Lidze Narodów spotkało się z zastrzeżeniami części społeczeństwa, — tak było ustępliwe! Skądże więc ten gniew? I tu raz jeszcze

ukazuje się dobitnie cała sztuczność przeszczerzonego obcymi wpływami szowinizmu litewskiego. Wybuchła on, jako produkt celowej, zorganizowanej agitacji, jako owoc bałamutnej, złej siejby.

Dlatego — mimo wszystko — nie tracimy nadziei. Przyjść musi dzień opamiętania, dzień powrotu. Gdy jak opary zatrute opadną i zczezną wszystkie obcą dłońią hodowane litewskie antagonizmy, zawiści i nieporozumienia, a zabłyśnie: Unia rediviva.

A. N.

De Valera przybędzie do Londynu.

Horsea, 12. lipca.

(PAT) Radio. Oficjalnie donoszą, że De Valera złożył na ręce premiera oświadczenie, iż we czwartek przybędzie do Londynu na konferencję nad ugodą angielsko irlandzką. Towarzyszyć mu będzie Artur Griffith i inni wybitni politycy Sinnfeinistów. Rząd angielski wygotował ze swej strony projekt ugody, którego punkty główne są wiadome przywódcom

irlandzkim. Opinią angielskiej nie jest jeszcze wiadomo, na jakiej podstawie opierać się będzie samodzielność Irlandyi i jej stosunek prawno państwowy do Anglii. Dążąc do zwycięstwa myśli politycznej Smuthsa, uzyskała Irlandya daleko idącą swobodę wbrew poglądom centralistów pragnących ścisłego związku z Anglią.

Wiadomości telegraficzne.

(EE.) Radio. Ruch powstańczy na Białorusi. Białoruskie biuro prasowe podaje szczegóły o ruchu powstańczym na Białorusi sowieckiej. W okolicy Mińska mają powstańcy swą lekką kawalerię. Pod Borysowem i w lasach okolicznych kryje się kilka oddziałów powstańczych. Oddziały powstańcze znajdują się również w okolicach Stuczka i Bobrujska.

(EE.) Radio. Delegat palestyński w Warszawie. W tych dniach przyjeżdża do Warszawy delegat rządu palestyńskiego mjr. Morris, celem ułatwienia szeregu formalności związanych z emigracją obywateli polskich do Palestyny.

(PAT.) Klęska Greków. Oficjalny komunikat turecki donosi, że w bitwie nad jeziorem Ismidit Grecy zostali zmuszeni do odwrotu. Grecy utracili miejscowość Julowa

W zakładzie dla ciemnych.

W krainie wiecznej nocy. — Obecny stan zakładu. — Nauka dzieci ciemnych. — Śpiew i muzyka. — Praca ręczna. — Psychika dzieci ciemnych. — O skierowanie ciemnych dzieci do Zakładu. — Sprawa domu dla ciemnych.

Dzięki uprzejmości dyrektora Zakładu dla ciemnych, p. Walentego Jarcza, współpracownika pisma naszego (mg) zwiedziła tę instytucję i uzyskała szereg ciekawych informacji o jej obecnym rozwoju, które są dziś aktualne ze względu na zbliżające się zakończenie roku szkolnego w Zakładzie i ogłoszenie wpisów na rok następny. Spostrzeżenia te podajemy czytelnikom, którzy zapewne zainteresują się szczegółami z życia dzieci-kalek. Oto jak one brzmią:

Lwów, 13. lipca.

Odsunięty od wiru życia miejskiego, stoi na wzgórzu wśród przepychu zieleni ogrodów ulicy św. Zofii samotny, wielki gmach. Ani piękny wygląd budynku, ani bogactwo słońca, ani malownicze ugrupowanie drzew ogrodu, zetrzeć nie zdoła z tego przybytku piętna smutku i martwoty, jaka bije ze ścian czystego i przestronnego domu. Jest to bowiem kraina wiecznej nocy, mieszkanie dzieci, co nigdy nie widziały słońca.

Zakład dla ciemnych, pogrążony w zastój w ciągu lat wspaniałych z powodu zajęcia budynku przez ciemnych inwalidów wojskowych, uruchomiony został na nowo dopiero z początkiem bieżącego roku szkolnego.

Mimo to zwiedzającego zakład uderza od razu wzorowy porządek i rygor, oraz zadziwiający postępy w nauce ciemnych dzieci, które, przybywszy tu, przeważnie nie jeszcze nie umiały. Zasługą to usilnych starań kierownika Zakładu, p. Walentego Jarcza, który służy instytucji z całym zapalem i bezinteresownością, starając się zastosować u nas wiadomo-

ści i doświadczenia, zdobyte za granicą.

Dzwna i trudna jest nauka tych istot. Wyobraźcie sobie w sali szkolnej uczniów, z których żaden nie widzi nauczyciela, którym nie można nic napisać na tablicy, narysować, ani pokazać z daleka. A jednak dzieci te uczą się czytać i pisać, poznają przyrodę i ziemię rodzinną, nabywają wiadomości z zakresu historii i literatury, uczą się rzemiosł rozmaitych. Nauka czytania i pisania odbywa się zapomocą systemu Braille'a, t. j. alfabetu kropkowego, składającego się z grup wypukłych punktów, oraz systemu Hebolda, czyli liter zwyczajnych o geometrycznych kształtach, również wypukłych. Biblioteka Zakładu jest dość uboga, gdyż w Polsce nie posiadamy jeszcze drukarni dla ciemnych, to też znajdują się tu tylko dzieła, tłoczzone możnolnie własnymi siłami Zakładu lwowskiego.

Ne wiem, jak czytają inni wychowankowie szkoły, jednakże wywołany przez dyrektora mały Józio mógł wzbudzić swym „egzaminem” istotne zdumienie. Podpisawszy się najpierw literami Braille'a przy pomocy odpowiedniej tabliczki, w której umieścił sam kartkę papieru, podpisywał się czytaniem książek, tłoczonych obu systemami. Widocznie Sienkiewicz, którego wychowankowie Zakładu poznali już w całości z głośnego czytania, jest ulubionym autorem chłopaczka, gdyż sam wybrał sobie jego utwór i szukał go w książce palcami z wielką wprawą. Wyliczył potem ślicznie wszystkich królów polskich i dodał, że dzisiejszym Naczelnikiem Państwa jest Józef Piłsudski. Równie dobrze spisał się Julek, młody, ładny chłopczyna, odemknął od lat kilku skutkiem choroby. Ten znów pokazał na ma-

pie plastycznej, jak się jedzie Wisłą do Odańska.

Ale najmilszym popisem był śpiew i muzyka. Chór tych upośledzonych małców z piętnem kalectwa na twarzach stoi nieporównanie wyżej od zwyczajnych chórów zdrowych dzieci szkolnych. Co za poczucie rytmu, jaka wrażliwość słuchu!

W grze na fortepianie i skrzypcach, jakkolwiek w krótkim czasie nauki nie zdążyli jeszcze uczniowie i uczennice poczynić znaczniejszych postępów, wykazują jednak wyraźne zdolności. A już największą przyjemnością tych biednych małców to taniec. Na bosaka, bez namysłu puszczają się w pląsy, gdy zabrzmie muzyka i doskonale oryentują się na sali, nie trącając się wzajemnie.

Oprócz tych przedmiotów uczą się dzieci rzemiosł, a to koszykarstwa, szobotkarstwa, ma być też wprowadzona nauka garniarstwa i powroźnictwa. Dziewczęta wykonują rozmaite robótki szydełkowe i pończoszkowe. Dla rozrywki grają chłopcy w szachy, specjalnie dla nich przysposobione.

Ciekawą rzeczą, że o wiele podatniejsze do nauki są dzieci ciemne od urodzenia, niż te, które później wzrok utraciły. Pierwsze bowiem odznaczają się wysubtelnionym słuchem — niezwykłą pamięcią i specjalnym zmysłem orientacyjnym, ciemniade zaś są nieporadne i czują się nieszczęśliwe. Instynkt orientacyjny ciemnych od urodzenia jest do tego stopnia rozwinięty, że potrafią oni nieraz z łatwością odszukać zgubioną rzecz, której znaleźć nie mogli ludzie, obdarzeni wzrokiem.

Zakład lwowski ufundował w r. 1845 Wincenty Zarembski Skrzyński, arcybiskup królestwa Galicyi. Obecny kuratorem jest Stańko hr. Mycielski. Obecnie przebywa w Zakładzie 23 wychowanków różnego wieku. Największym życzeniem kierownika jest ujrzeć w przyszłym roku szkolnym jak najliczniejszą ich grupę. I byłoby bardzo pożądanym, by społeczeństwo postarało się o odsyłanie do tego błogosławionego przytułku wszystkich pobawionych wzroku dzieci, których częstokroć nie rozumnie i niegodziwie rodzice lub opiekunowie używają jako środka do zdobycia pieniędzy drogą żebractwa, zamiast dać im naukę i sposób zarobku.

Dążyć także należy do twórczenia przytułku dla ciemnych, w którymby mieszkać mogli po wyjściu z Zakładu, gdyż wśród ludzi widzących odczuwają oni przykro swe kalectwo. Na budowę takiego domu posiada przecież miasto fundację Kraszewskiego w kwocie pół miliona marek, co przed wojną wystarczyłoby na wzniesienie wspaniałego budynku — dziś jest sumą zbyt drobną. Czy to nie krzywda dla tych biedaków, że go w czasie odpowiednim nie wybudowano?

„Dzieci na wieś”.

SPRAWOZDANIE Z DOTYCHCZASOWEJ AKCYI.

Lwów, 13. lipca.

Dnia 9. bm. odbyło się lokalne Ligii pomocy przemysłowej posiedzenie pełnego Wydziału Pol. Tow. „Dzieci na wieś” pod przewodnictwem prezesa Bolesława Lewickiego. Dyr. Probulski podał w sprawozdaniu swem następujące cyfry odnośnie do wysyłki dzieci na kolonie: ze zgłoszonych 619 dzieci, 44 nie przyjechało do badania lekarskiego, zbadano 575 dzieci i z tych przyjęto na pełne kolonie 481, 94 nie przyjęto z powodu nieodpowiedniego wieku, zakaźnych chorób lub braku potrzeby wjazdu.

Dzieci otrzymywać będą dziennie następujące racje żywności: 450 gr. maki, 800 gr. mleka kondens., 15 gr. kakao, 30 cukru, 50 tłuszczu, 60 fasoli, 50 ryżu, 40 makaronu, 20 soli, 10 grysiku, 150 mięsa, 50 jarzyn, 500 gr. ziemniaków, czyli razem 805 gr. w stanie stałym, nad

DZIŚ PREMIERA DRAMATU 5-AKTOWEGO pł. „PANNA MERY”

Realistyczny obraz stosunków i zwyczajów finansjery warszawskiej. — Głęboka satyra o wysocy artystycznym pokroju. — Gra pierwszorzędnym pokroju. — Gra pierwszorzędnym pokroju. — Olśniewająca wystawa. — — — — —

to 1/2 litra mleka świeżego. Koszt wyżywienia obliczono na 60 mk. dziennie na głowę, w Rabce na 100 mk. Większa część kolonii już wyjechała, inne wyjadą w najbliższych dniach. Dwie kolonie są przeznaczone na sierpień, t. j. męska w Rabce i żeńska w Skolem. Na półkolonie zgłosiło się 1500 dzieci, ogólnie będzie na razie 5.

W celu wyrażenia wdzięczności Ameryce za ofiarę pomocy wydział Tow. postanowił złożyć kwotę 4000 mk. na rzecz pomnika dla poległych za Polskę Amerykanów. Następnie omawiano sprawę maki, którą Komitet Dzieci da wieś pożyczyl przed dwoma laty zarządowi miasta w ilości 26.000 kg. Obecnie mimo polecenia prez. Neumanna władze wykonawcze czynią trudności co do zwrotu maki i chcą wydać tylko połowę, wskutek czego nie można uruchomić półkolonii. Wydelegowano zatem rad. Włodzimierskiego, by porozumiał się z prezydentem Neumannem.

W końcu zastanawiano się nad kwestyą wyzpakowania i rozdzielania leków ofiarowanych przez Czerwony Krzyż i ustanowiono w tym celu fachową komisję. W dyskusji przemawiali pp.: prez. Lewicki, dr. Serbeński, dr. Panas, Kordyjanek, Kwiatkowski, Władyka i inni.

NADESLANE.

Dr. Skrowaczewski
specjalista chorób uszu, gardła, nosa, powrócił i ordynuje od 2-5, Senatorska 4. 372

TRENCSEN-TEPLITZ
ordynuj: jak zwykle 137

Dr. Emil Münz z Krakowa.

KAZIMIERZ SAYSS-TOBICZYK.

KLUB BŁĘKITNEJ TRÓJCY.

CYKLU GÓRSKIEGO „W ŚNIEGACH”
ROZDZIAŁ PIERWSZY.

(Ciąg dalszy).

— Jakto? Niby z kim?...

— Co, nie chcesz? Nie, to nie! Addio! Pójdę sam. Tem lepiej.

Ujął pod ramię bosonogą damę i wolnym krokiem ruszył w stronę miasta; nie oglądając się na przyjaciela.

Ów zaś przez chwilę patrzył z rozstargnieniem za znikającą u zakrętu parą, poczem odwrócił się i szedł ku wodzie, splunął przez zęby i począł z wolna flegmatycznym ruchem nabijać swoją angielską fajeczkę.

III.

W dwa dni później spotkałem go na promenadzie.

Siedział samotnie z rękami w kieszeniach i fajkę w zębach po pustym wybrzeżu. Okrążał ławki, włóczył się po molu, zikał w alej wiodącej ku miastu i w parę minut zjawiał się z powrotem. Czasem przysiadł na ławce nad wodą i patrzył w stronę skalistego złomu wierzchołka Schafberg.

Najoczywiściej wyczekiwał kogoś i niecierpliwiał się.

Po jakimś czasie, obserwując jego dziwne wędrówki, zauważyłem, że ilekroć miał moją ławkę, przyglądał mi się z niezwykłym zajęciem. Zwał-

Z DNIA.

Oczekiwanie.

Bije godzina — róż zachodu łśni
Na szybie okna, co jak rubin pała,
Co chwila patrzę w stronę moich drzwi
Może nie przyjdzie? — może zapomniała?

Minuty biegną, a każda jak rok.
Czuję jak chwila szczęścia nam uleka.
Znam doskonale jej leciuchny krok
I szelest sukni już słyszę zdaleka.

Patrzę na zegar — kwadrans minął już
Cały mój pokój krwią zachodu płonie.
Czemu się spóźnia? — białe płatki róż
Wiedna na stole w japońskim flakonie.

Idzie już — słyszę szelest zwiewnych szat
Przyciskam serce, co mi w piersiach bije.
Już jest — podaje ust dziewczęcych kwiat
I białe ręce rzuca na szyję.

Muzo rzuć papier i ołówek złam
Cóż wymyślimy więcej na ten temat?
Przecież z dziewczyną słodkie sam na sam
To najpiękniejszy na świecie poemat.

NEMO.

Potępienie brutalnej napaści p. Rabskiego.

Lwów, 13. lipca.

Wobec niebываłej w dziejach prasy polskiej wstępniej napaści na Małopolskę, jakiej dopuścił się p. W. Rabski w „Kuryerze Warszawskim” i wywołanego nią uzasadnionego oburzenia, Wydziały obu lwowskich zrzeszeń dziennikarskich uchwały jednomyślnie na wspólnym posiedzeniu następującą rezolucję: Syndykat i Towarzystwo dziennikarzy polskich we Lwowie zawsze potę-

biały uogólnianie w prasie zarzutów przeciw jednostkom lub nawet większej liczbie osób i rozszerzanie ich na całe dane klasy społeczeństwa. Tem silniej muszą potępić brutalne wystąpienia p. W. R. w numerze 182 „Kuryera Warsz.” z 4. lipca br., usiłujące pomniejszyć w opinii publicznej ludność całej dzielnicy Małopolski i w ten sposób rozgorczyć jednych przeciw drugim i to w chwili, gdy patriotycznym obowiązkiem wszystkich jest dążyć do jak najściślejszego zespolenia całego narodu. Syndykat i Towarzystwo dziennikarzy polskich we Lwowie zwracają się w interesie dobra Państwa i chronienia godności dziennikarskiej do Syndykatu dziennikarzy polskich w Warszawie aby uczynił, co uzna za stosowne, celem zapobieżenia podobnym objawom zdradzenia publiczności w odpowiedzialnej prasie poważnej

Walne Zgromadzenie Centr. Zw. Fabrycznego.

Ustąpienie dyr. Battaglii. — Najwyższe uznanie Związku dla ustępującego. — Wybory.

Lwów, 13. lipca.

Walne Zgromadzenie Centralnego Związku Małopolskiego Przemysłu Fabrycznego odbyło się bieżącego roku we Lwowie w sali Izby Handlowej i Przemysłowej pod przewodnictwem prezesa Dra A. ks. Lubomurskiego a przy łącznym udziale członków. Po zagajeniu zebrania przez ks. Lubomurskiego zdał Dyrektor dr. Battaglia sprawę z czynności Biura Związku za czas od lutego 1920. W szczególności przedstawił Dyrektor Battaglia nieustającą akcyję przeciw etatyzmowi, w kierunku uzdrowienia gospodarki węglowej i drzewnej i t. p. nie mniej jak idącą w setki wypadków interwencję Związku na rzecz poszczególnych członków w sprawach dostaw publicznych, cłowych, przywozowych i wywozowych, transportowych, kredytowych, administracyjnych, prawnych, skarbowych, zdobywana przydziału surowców dla członków, aprowizacyi robotniczej, rozdziału przyśpieszenia dostawy węgla i t. d. Małopolski Związek fabryczny ma swe zastępstwa w Centralnym Związku Polskiego Przemysłu, Handlu i Finansów, w Radzie Handlowo-przemysłowej, w Komitecie Ułg Celnych, w Państwowej Radzie Węglowej, oraz w Dzielnicowej Komisji Rozdzielczej węgla, w Radzie Naftowej, w Radzie chemicznej, w Radzie elektryfikacyjnej,

— Wolno więc wiedzieć dlaczego pan patrzy na mój kapelusz? — Z celem, czy bez celu?...

Wyjął fajkę z zębów i zdmuchnął popiół.

— Właściwie bez celu — odparł spokojnym tonem. A poza tem chciałem przypomnieć sobie, skąd znam tę odznakę biało-czerwoną-złotą z ciu pagami. Gdzieś ją widziałem.

— Klub Akademicki, Lwów — objaśniłem.

— Ach, tak! Istotnie! — A. K. T. ze Lwowa Prawda — ożywił się. Tęgi klub. Tak, tak... Poznałem zeszłego roku paru waszych członków. Dra Ostrowskiego w Chamonix w przeddzień wyjazdu na Mont Blanc, a potem w Wiedniu tego podróżnika, Afrykanina, zdobywcę wielkiego Kilimandżaro, sześć tysięcy dziesięć metrów nad morzem.

— Pana Jakubskiego?

— Tak, Jakubskiego. Tęgi klub.

— Panowie, wolno spytać — z jakich stron? Skrzywił się z lekka.

— Nie mieszkamy w Polsce — odparł po chwili.

Brałem tedy dalej.

— Interesuje się pan alpinizmem? Z wyglądu sądząc — tak.

— No, tak — właściwie. Mieliśmy zamiar wybrać się na Dachstein z Magiem — zająknął się — z moim kolegą...

— Z tym, z którym wczoraj siedział pan opodal? Malarz? Od dwóch dni nigdzie go nie widać, coż się z nim stało? — pytałem mainlynie.

Splunął przez zęby.

— Czort wie!

(C. d. n.)

Dla tych, którzy jeszcze nie widzieli

„Tarzan wśród małp“ Serja I. w kinol. „UCIECHA“ (plac Maryacki 6-7)
 „Tarzan zwycięzca“ Serja II. „ „ „PASAŻ“ (Pasaż Mikolascha).

tudzież w Urzędach Przywozu i Wywozu. Bura Związku funkcyjonią: Centrala we Lwowie ul. Bourlarda 5, Oddział w Krakowie (Hotel Krakowski), i Ekspozytura w Warszawie ul. Nowy Świat 50. — Mimo zniszczenia przedsiębiorstw fabrycznych z powodu wypadków wojennych, co spowodowało utratę około 300 członków we wschodniej Małopolsce, Związek liczy obecnie około 500 członków t. j. tylu, co przed wojną, ponieważ nowopowstające przedsiębiorstwa licznie doń się garna. Dyrektor Battaglia omówił następnie sprawę reorganizacji Związku celem zapewnienia jak najintensywniejszej jego sprawności a to głównie w kierunku wyłonienia autonomicznych Komitetów Wykonawczych, Krakowskiego i Lwowskiego, nie naruszając zasady jedności Związku fabrycznego jako reprezentantów całego Małopolskiego Przemysłu Fabrycznego. W końcu Dyr. Battaglia oznajmił Walnemu Zgromadzeniu, iż przedłożył Wydziałowi swą rezolucję. W ożywionej dyskusji zabierali głos pp. inż. Kofischer, radca Gorecki, dyr. Jarra, dyr. Feisztyń, p. Gurgul, Brandstädter, i inni, którzy dali wyraz szczeremu ubolewaniu, że Dyrektor Battaglia opuszcza dyrekcyę Związku, który przed 18 laty zorganizował i przez 18 lat ściśle prowadził i który zwłaszcza za austriackich czasów oddał Małopolskiemu przemysłowi fabrycznemu olbrzymie usługi. Wśród aktamacyi uchwało Walne Zgromadzenie Dyr. Battaglia wyrazić najwyższe uznanie z prośbą o dalszą pracę dla Związku na stanowisku wiceprezesa Związku.

Po wyczerpującej dyskusji uchwalono zmianę statutu w tym kierunku, iż Prezydium składa się z prezesa i czterech wiceprezesów, a Wydział z 26 członków.

Nadto utworzono dwa Komitety Wykonawcze złożone z członków Wydziału Związku z siedzibą w Krakowie dla Zachodniej Małopolski i we Lwowie dla Wschodniej Małopolski a to z uwagą na to, że z powodu obecnych trudności komunikacyjnych Wydział pełny nie może się zebrać tak często, jakby nieraz wypadki wymagały. Komitety Wykonawcze mają kompetencję Wydziału z wyjątkiem spraw personalnych, budżetowych, ogólnej polityki Związku i decydowania w razie sprzeczności interesów między poszczególnymi częściami przemysłu na całym terytorium Małopolski. Przewodniczącym Komitetów jest Prezes Związku lub jeden z wiceprezesów, względnie wyznaczony ich zastępca. Komitety Wykonawcze mają się zebrać jak najczęściej a jeden z wiceprezesów musi stać t. j. codziennie urzędować w Związku. W posiedzeniu Wydziału Komitetów mogą odtąd brać udział z głosem doradczym przewodniczący sekcji terytorjalnych i zawodowych, które to ostatnie polecono jak najrychlej zorganizować dla ożywienia działalności Związku.

Po przyjęciu zamknięć rachunkowych za lata 1918—19 i 1919—20 uchwalono na rok 1920—21 budżet zwyczajny, tudzież dla pokrycia niedoboru budżet nadzwyczajny, jako też budżet za rok 1921—22.

Uchwalono podwyższyć wkładki za bieżący rok administracyjny 1920/21 o 150%, począwszy zaś od roku adm. 1921/22, wymierzanie wkładek rocznych dla członków zwyczajnych i nadzwyczajnych poruczono Komitetom Wykonawczym, według sły gospodarczej i finansowej każdego przedsiębiorstwa. — Szczęśliwie dyskusję wywołała następnie aktualna sprawa zorganizowania pracodawców dla uregulowania kwestyi robotniczej z równoczesnym uwzględnieniem interesów pracodawców i robotników, uchwały jednakże nie powzięto, przekazując jej jak najszybsze załatwienie Wydziałowi. Z kolei dokonano wyborów: Prezydium, członków Wydziału na 3 lata i Komisji rewizyjnej na 1 rok. Jednomyślnie wybrano: prezesem dr. A. ks. Lubomirskiego, wicepre-

sami dr. Rogera Battaglia dla stałego urzędowania w Warszawie i Krakowie, dr. inż. St. Bienkowski i dyr. H. Feisztyń dla Lwowa i dyr. L. Szlapaka dla Krakowa. — Członkami Wydziału wybrani zostali pp.: Stefan Baczewski prezydent, T. Epstein, A. Frenkel, J. Górecki, J. bar. Götz Okocimski, St. Gurgul, dr. E. Habicht, dr. Hnatowicz, inż. W. Jarra, dyr. J. Jaryczower, K. Lankosz, Dyr. A. Lewalski, inż. A. Kofischer, dr. L. Merz, hr. E. Mycielski, inż. K. Neyman, dr. Rittel, dyr. R. Rosiński, F. Romaszkan, dr. J. Rucker, dr. B. Szancer, dyr. A. Schmitzek, inż. R. Słuszkiewicz, Cz. Smiechowicki, inż. A. Zachariewicz, inż. K. Żardcki. — Na członków Komisji rewizyjnej wybrano pp.: inż. K. Przetockiego i Baternaya ze Lwowa, oraz radcę M. Ehrenpreisa z Krakowa. — Wreszcie uchwało Walne Zgromadzenie na wniosek p. inż. Jamy gorące podziękować ustępującemu poprzedniemu Wydziałowi w szczególności wiceprezesom pp.: L. Baczewskiemu i J. bar. Götzowi Okocimskiemu za wieloletnią skuteczną pracę dla dobra Związku.

List z Radomyśla.

Nędza powojenna. — Zastój budowlany. — Wielkoduszne ofiary bar. Götz. — Ochronka. (Korespondencja własna „Gazety Porannej“).

Radomyśl n. S., w lipcu.

Wracając z kilkudniowej wędrowki po kresach polskich po drodze zawadziłem o miejsce rodzinne. Jest to małe, zapomniane miasteczko, leżące w osławionej republice tarnobrzeskiej. Zamieszkują je robotnicy budowlani. Dawniej wędrowali niemal po całej Rosji. Szli za chlebem wszędzie. W 1914 wszyscy młodzi w liczbie kilkudziesięciu, na pierwsze wezwanie wyruszyli z legionami. Mieszkańcy w latach wojny przeżyli istną Gehennę. Dziś ludność jest zmaltretowana, zgnębiona prześlaniami ostatnich lat. O tem najwyraźniej świadczą niezmasane ślady wypisane w wyrazie twarzy, bo też dusza niemal każdego nosi krwawiące rany wspomnień i nie słowa, ale spojrzenia wypowiadają całą tragedję, jaką każdy w piersiach dźwiga. Wejść w progi domów, to powitają oczy wynędzniałych, memem wyrażając skargę na niedolę i nędzę. I rzeczywiście nędza nie dająca się żadnym słowem ludzkim wyrazić. W ciężkich warunkach umierają dzieci. Starych ludzi zupełnie niema, gdyż wszyscy rozstali się z tym światem, nie mogąc przeżyć czasów moru i głodu. Z dnia na dzień gorzej a nie widać zmiany na lepsze. Przyczyną jest zupełny zastój budowlany. Ludzie czekają na pracę jak na zbawienie. Obecnie wielu wywędrowało za pracą, ale płaca ich dzienna wynosi od 250 do 350 marek polskich, płaca, która ledwo starczy na nędzne życie. Ale z czego na zimę zaoszczędzić? Z czego utrzymać rodzinę? To pytanie straszne, zawisa jak ostry topór...

W latach dawniejszych kiedyś przybywałem do Radomyśla, widziałem gromady chłopaków i dziewcząt zabawiających się na ulicy. Pozostawiając bez opieki stawali się urwiszami dokuczliwymi. Nic też dziwnego, że troską najwyższą było, aby te bezdomne gromady otoczyć opieką, aby przysparzać i wychowywać młodociane dusze. Chciano założyć ochronkę. Na przeszkodzie stał brak funduszy. Jednakże w tym względzie los poszczęścił. Baron Götz-Okocimski wzruszony losem dziatwy opuszczonej, pospieszył z hojną pomocą. Ofiarował materiał budowlany, jak cegłę, dachówkę, drzewo, oprócz tego wyznaczył znaczniejszą kwotę pieniężną, która umożliwiła budowę. Chwilowo wynajęto obszerny dom, a na utrzymanie tożby przeznacza Pani bar. Götz-Okocimska. Pomoc nie ograniczyła się tylko do tego. Na potrzeby

miasteczka ofiarował bar. G. wielkie zabudowania z obszernym placem, wartości 6 milionów marek. Za rządów dawniejszych właściciele Kanarków mieścili się karczma, obecnie znalazły pomieszczenie instytucje społeczne i oświatowe jak czytelnia, teatr, szkoła koszykarska, kółko rolnicze, urząd gminny. Dla potrzeb szkoły koszykarskiej ofiarował 5 morgów wiktyny wraz z gruntem. Te dary hojne — zapisały się w sercach mieszkańców szczerą, gorącą wdzięcznością, czego dali wyraz mianując barona Götz-Okocimskiego honorowym obywatelem. W czasie pobytu zwiedziłem te instytucje z przedziwnym, niewysłowionym wzruszeniem. Jakaś radość szczerą i serdeczną mię ogarniała, bo tutaj jakby w kuzni kucie się będzie dusze i byt ludności, stąd promieniować będzie oświata i dobrobyt. I nie dziwię się mieszkańcom, że z czcią wymawiają imię ofiarodawcy, on bowiem wrył się w pamięć jako człowiek, wielkiego serca. Czy wszyscy tak czynią?

U. W.

Kronika telegraficzna.

(EE.) Radio. Mianowania. Naczelnik Państwa podpisał nominację posła Grzędzelskiego na stanowisko ministra aprowzacyi i zamianował na wniosek Rady Ministrów Jana Żarnowskiego prezesem Izby Kontroli Państwa.

(EE.) Radio. 10 dekrétów. Dzisiejszy „Monitor“ zawierać będzie 10 dekrétów Naczelnika Państwa mianujących 10 kawalerów orderu Białego Orła. Pierwszymi kawalerami są: Witos, biskup Łoziński, Trampczyński, Paderewski, Ant. Osuchowski, gen. Haller, gen. Zieliński, prof. Morawski, prof. Balzer, kardynał Dalbor.

(EE.) Burza w Krakowie. Dnia 12 bm. w południe przeciągnęła nad Krakowem gwałtowna burza, połączona z piorunami, która spowodowała zerwanie połączenia telefonicznego z Warszawą i Wiedniem.

NADESLANE.

PODZIĘKOWANIE.

Najserdeczniejsze podziękowanie składamy publicznie

W. Panu Sennensieb-Kleinerowi
kierownikowi kursów handlow. (Niccała 6)

za nader sumienne przygotowanie nas do egzaminu z księgowości kupieckiej i bankowej, który złożyliśmy z znakomitą wynikiem w Akademii handlowej.

H. Amaratówna	H. Kanarienvogel
Z. Baum	M. Kirschner
J. Beschloss	B. Klug
M. Birnfeld	L. Litwak
A. Błaszczuk	I. Mauber
J. Bruchnalski	Z. Marszałkówna
M. Brühl	S. Marynowicz
L. Dworski	Z. Plaksej
D. Eisenstein	E. Pollakówna
S. Fenster	E. Rawitzówna
S. Feuerstein	A. Roik
A. Füllenbaum	R. Rosenrauch
Z. Gottliebówna	J. Safran
W. Gottlieb	H. Schnepf
M. Gross	A. Stachocki
Z. Grünfeld	J. Schön
M. Haber	H. Schutzman
J. Herceł	M. Wagner
A. Horowitz	J. Waldmann
M. Horowitz	H. Weiler
J. Iwasieczko	L. Zimmermann.
J. Kalisman	

363

OKULISTA

253

Docent Dr. W. REIS

powrócił i ordynuje przy ul. Kościuszki 22 od 12 1/2—3 1/2

ZAKŁAD DENTYSTYCZNY

Dr. I. URICHA i Fr. URICHA

Kopernika 12, godz. ord. od 9—1 i 3—6. 73

LEKARZ-DENTYSTA

Dr. med. Jakób Grob

Lwów, ul. Legionów I. 37. 293

NADESLANE.

ZGUBIONO

srebrną papierownicę z monogramem O. E. i napisem Eda 29. III. 921. w sobotę w kinie „Kopernik”. Uczeń znalazła zechce zwrócić też za sowitem wynagrodzeniem do „Małopolskiej Reklamy” Lwów, Kopernika 16. Przed nabyciem także ostrzeżać się 366

KRONIKA.

W „BAGATELI” dziś i codziennie Operetka, Sketch i część koncertowa. 367

LEKARZ CHOROŃ NERWOWYCH DR. MENRYK BEGLEITER powrócił i ordynuje przy ul. Bykustkiej 1. 15. 368

Połączenie telefoniczne między Lwówem a Warszawą, Krakowem i Warszawą, Krakowem i Wiedniem przerwane, wskutek czego nie otrzymaliśmy wszystkich depesz.

(mg) Ulewa. Poprzedzona mocnym, parnym upałem lipcowego południa, zjawiała się tym razem upragniona i wcale na miejscu. Tembardziej, że przyszła jakby tylko po to, aby ochłodzić i oczyścić mętne od kurzu powietrze i splukać z bruków pokłady pyłu i śmieci, które przed tą zagładą poślizgowały sobie jeszcze z kapryśnym wiatrem w fantastycznych piruetach nad głowami przechodniów. Zgromieni pburunami, ucihli wreszcie figlarze i poddali się przymusowej kąpiel w gwałtownych strumieniach ożywczego deszczu. I było we Lwowie czysto, jakby po ulicach przejechało sto beczkowiezów samochodowych i tyleż maszyn do zamiatania. Jak to czasem niebo wyręcza magistrat!

Gen. del. rządu dr. K. Gafekł wyjechał na Inspekcję starostw w Gródki Jagiellońskim, Rudkach i Samborze. Wraca dzisiaj w nocy.

(+) Awans oficerów bez cenzusu wykształcenia. Ci absolwenci szkół podchorążych z czasu wojny, którzy nie posiadają cenzusu naukowego, mogą być mianowani podporucznikami. Dalszy jednakże awans uzależniony już będzie od pomyślnego wyniku egzaminu uzupełniającego ich wykształcenia ogólnego. Zainteresowani, taki egzamin winni złożyć najdalej w przeciągu dwóch lat od daty ukończenia szkoły podchorążych. Ci, któ-

rzy egzaminu nie złożą, bądź też zupełnie nie się nie poddadzą, zostaną po wysłużeniu lat obowiązkowej służby wojskowej zwolnieni do rezerwy.

(mg) Pogrzeb śp. inż. Karola Richtmana, majora Wojsk Polskich odbył się wczoraj o godz. 5 popoł. z niezwykłą okazałością. Szeregi wojska z muzyką i tłumy publiczności oczekiwały na wyniesienie trumny z krypty kościoła OO. Bernardynów. Wreszcie przy głoście dzwonów i tonach marsza żałobnego pochód ruszył ku cmentarzowi Lyczakowskiemu. Prowadziły go szeregi kompanii honorowej piechoty, za orkiestrą szły delegacje różnych formacji wojskowych, niosąc liczne wieńce z szarfami, przed rydwanem grono kapłanów, za drumną obok rodziny zmarłego orszak oficerów z komendantem miasta pulk. Jasińskim, major franc. Medina, przedstawiciele misji amerykańskiej, liczna delegacja Rady miasta, Izba inżynierska z prez. Gąsiorowskim, reprezentacje rozmaitych zreszeń itd. Zamykał pochód oddział wojska. U wrót cmentarza stał długi szereg samochodów pancernych i ciężarowych. Po odśpiewaniu modłów żałobnych nad otwartym grobem odegrano hymn narodowy i oddano zmarłemu honory wojskowe.

(G) Nowi wiceprezydenci Krakowa. Z Krakowa donoszą: Na wczorajszym tajnym posiedzeniu Rady miejskiej wybrano dwóch nowych wiceprezydentów miasta. Jednym z nich jest poseł dr. Emil Bobrowski (PPS.) który otrzymał 65 głosów drugim sędzia Witelgus (demokrata), który otrzymał 63 głosy. Obecnie w Krakowie jest 4 wiceprezydentów.

Epidemia szkarlatyny. W mieście naszym od pewnego czasu poczęła się szerzyć epidemia szkarlatyny, przeważnie wśród dzieci.

(b) Koncert bezpłatny — doraźnie zańcyciówany, a wielce sympatyczny urządził wczoraj wieczorem około godz. 11 członkowie chóru akademickiego w lokalu p. Królikiewicza. Z dwudziestu kilku młodych piersi popłynęły silne dźwięki poważnych pieśni, przeplatanych piosnkami żartobliwymi na nutę dziadowską jak np. „Petlura” oraz wiele innych. Zgromadzeni w lokalu „szlamgaści” dziękowali z aplauzem miłym koncertantom za tę wesołą rozrywkę.

Upały w Anglii. Plaga niebывалych upałów przeniosła się obecnie z Ameryki (gdzie do niedawna panowała) do Anglii. Dotąd zanotowano w Londynie 20 wypadków porażenia słonecznego.

(*) Wystawa angielska w Warszawie. W kamienicy Barczków w Warszawie urządzono wystawę angielską, ukazującą w cudownie urządzonych świetlicach przastarą kamienicę staromiejskiej, najbardziej wartościowy i najrzadszy wybór prac słynnych twórców grafiki angielskiej, zebranych przeważnie ze zbiorów prywatnych. Wydany też został nader sumienny opracowany katalog, niezwykle bogato ilustrowany.

(.) Strajk pracowników krawieckich w Warszawie. Z powodu stale wzrastających cen na artykuły pierwszej potrzeby, Związek pracowników krawieckich w Warszawie proklamował strajk, w celu uzyskania postulatów, które przedstawiają się następująco: dla prac I. kategorii 1350 marek dziennie, dla II. kat. 1080 marek dziennie i dla III. kategorii 864 marek dziennie. Dla mniej zdolnych 20 proc. niżej.

(.) Strajk w fabrykach włókienniczych w Łodzi i Piotrkowie. Mimo usiłowań ze strony związku włókienniczego nie doszło do żadnego porozumienia z delegatami związków robotniczych. Robotnicy żądają podwyższenia płacy o 120 proc. Wobec tego komisja strajkowa związków zawodowych rozrzuciła odezwy nawołujące do strajku w całym okręgu łódzkim. Fabryki na Bugaju stanęły z dniem wczorajszym.

(.) Zderzenie pociągów na stacji w Warszawie. Pociąg towarowy zdążający z Piotrkowa zderzył się na stacji w Warszawie z pociągiem towarowym idącym z Białegostoku. Siedm wagonów i maszyna uległy rozbiciu, nadto uszkodzone zostały dwa tory i zwrotnica. Wypadku w ludziach nie było. Przerwa w ruchu trwała kilkanaście godzin.

(+) Obława na spekulantów walutowych w Warszawie. Onegdaj dokonano w południe obławy w kantorach wymiany. Aresztowano około 70 osób, które po zrewidowaniu i skonfiskowaniu znalezionych przy nich walut zagranicznych oraz po spisaniu protokołów w komisaryacie policyjnym, na razie wypuszczono na wolność.

(-) Groźny pożar. W budynku koszar 6 kolumny samochodów, przy ul. „Na Błonie” 1. 3, wczoraj o godz. 3.30 m. po południu wybuchł groźny pożar. W budynku tym wskutek wadliwej budowy komina zajęła się wczoraj na strychu belka, od której następnie poczęła się palić nagromadzona tamże słoma i inny łatwo zapalny materiał. Miejską straż pożarną, przy-

80

JULES de GASTYNE et GERARD BOURGEOIS

SYN NOCY.

POWIEŚĆ KINEMATOGRAFICZNA

tłumaczyła z francuskiego Zofia Lewakowska.

(Ciąg dalszy).

„Hoggar dobrze mówi; przepadł już jego spokój.

„Od tej pory życie jego będzie ustawicznym lękiem.

„W tej chwili wydaje mu się pewnie, że podlega halucynacyom, wywołanym przez wyrzuty sumienia (to słowo prawdopodobnie nigdy dotąd nie przyszło mu na myśl), albo też uważa za możliwą odwiedzinę ducha.

„Pomyślny był dla ciebie ten wiecór, Synu.

„Wydałeś go na pastwę zabijającego lęku.

„Chodźmy na spoczynek.”

— Czuję, że i ja też dzisiaj nie będę mógł uśnąć — rzekł Stelio — powstając z miejsca.

„Wyjdę teraz przejść się trochę po lesie.

„Taka cudna noc!

„Dobranoc mistrzu drogi. Dobranoc ojcze powiedział do Hoggara tak, jak nazywał go niedgdyś.

„Dobrej nocy, poczciwy, wierny przyjacielu — zwrócił się do Matyasza — kładąc mu rękę na ramionach.

Po jego wyjściu Matyasz rzekł do towarzyszy:

— Chce jeszcze raz w samotności zobaczyć ruiny, gdzie ojciec jego padł śmiertelnie ugodzony.

„Wczoraj, gdyśmy stamtąd wychodzili, powiedział do mnie:

„Muszę tu jeszcze powrócić...”

— Allah niechaj go ma w swej opiece! Wymówił uroczyście Tuareg.

V

Morenos chodził nerwowo tam i z powrotem, po swoim pokoju.

Była już późna noc.

Na zamku panowała głęboka cisza.

Jedno za drugim gasło światło w oknach.

Lokaj przyniósłszy swemu panu do przebrania demowe ubranie, porządkował w pokoju.

— Czy powtórzyłeś Janowi, to co ci rozkazałem? — zapytał Morenos.

— Do usług księcia pana

„Powiedziałem mu, by był gotów na rozkazy księcia pana.

— Dobrze, możesz odejść.

„Przyślij mi Jana.

— Czy mam czekać, aż książę pan zadzwoni?

— Nie. Nie będziesz mi już dziś potrzebny.

„I tobie także należy się odpoczynek.

— Książę pan taki łaskaw.

„Życzę dobrej nocy księciu panu.”

Gdy lokaj wyszedł i zamknął za sobą drzwi, nerwowo dreszcz wstrząsnął Morenosem od stóp do głów.

— Stelio... to był Stelio... wyszeptał.

„Czyżby to była halucynacja? To możliwe... tak... ale... ale Jan?... Przecież Jan także go widział... zemścił z przerażenia...”

„A więc to jednak był Stelio? Ale w takim razie... Co w takim razie?”

W tej chwili otworzyły się drzwi. Morenos zadygotał jak lis i zwrócił w stronę starego sługi

zmienioną i wykrzywioną twarz.

Lokajowi wydało się, że pan jego bardzo jest gniewny, jakal się więc skonfundowany:

— Ja... ja... przysięgam księciu panu, że nie byłem pijany...

„Wszyscy widzieli, że nie nie piłem, lecz...”

— Dosyć tego — przerwał twardo Morenos — i odpowiadaj na moje zapytania...

„Dlaczego tak krzyknałeś, że aż się wszyscy goście zbiegli?”

— Książę panie, ducha zobaczyłem...

— Zwaryowałaś! Duchy istnieją tylko w wyobraźni takich naiwnych stot, jak ty...

— Książę panie przysięgam na Boga, że go widziałem.

Z oczu starego sługi wylazła okropny łęk.

Rzucił dokoła siebie zaniepokojone spojrzenia, Morenosa ogarniał strach, jeżący mu włosy na głowie.

— Widziałem go książę panie, przysięgam... przysięgam!

— O kim ty mówisz?

— O księciu Stelio, synu mojego dawnego pana, księciu de Villares.

— To ci się sniło!

— Nie, nie, książę panie, widziałem go tak jak teraz widzę księcia pana.

„Patrzył się na mnie...”

„A z oczu jego leciały jakby płomienie...”

Przerażenie przy pomocy pracującej wyobraźni powodowało, że biedny stary napewno widział Stel'a takim, jak go opisał.

A Morenos ścigany także furją lęku odczuwał znowu w tej chwili, jak lodowaty powiew ścinał mu krew w żyłach.

(C. d. n.)

była na miejsce wypadku, ogień zlokalizowała i ugasiła. Szkoda jednak jest znaczna, gdyż prawie cały dach spłonął.

(—) **Baczność przed złodziejem!** Jakis dotychczas nie wysledzony zlodziej ostatnimi czasy, jak juz wspominalismy, odwiedza różnnych mieszkańców pod pozorem wynajmowania mieszkania i podczas tego dopuszcza się różnych kradzieży, korzystając z chwilowej nieuwagi gospodarza. I tak przedwczoraj skradł on Annie Balczyńskiej, zamieszkałej przy ul. św. Marka L. 8 dwie pary spodni, trzy koszule, dwa prześcieradła i 500 m. Wczoraj ten sam drab odwiedził Marię Michniak przy ul. Zygimuntowskiej L. 11 a, również pod pozorem wynajęcia u niej mieszkania i podczas tego skradł jej parę półbutów wartości 2500 m. Według pism dotychczas poszkodowanych osób, złodziej liczy około 20 lat, jest szatynem i zmienia zawsze swe nazwisko i rzekomy swój zawód.

(—) **Znowu kradzież hotelowa.** W hotelu „Espanade” przy ul. Legionów, wczoraj w południe, z zamkniętego pokoju, znajdującego się na II p skieradźono Abrahamowi Feinsteinowi, kandydatowi adwokackiemu z Czerniowiec, garderobę wartości 35.000 mk. Równocześnie z tego samego pokoju słuchaczowi filozofii Salomonowi Woreczkowi walizę z bielizną i rzeczami dra Königsberga wartości 60.000 mk. Policja aresztowała wprawdzie służącego hotelowego, jednak ten nie przyznaje się do kradzieży. Rewizja zaś w mieszkaniu tego służącego pozostała bez dodatniego wyniku dla poszkodowanych.

KOMUNIKATY.

Posiedzenie Rady miejskiej, odbędzie się 14. bm. o godz. 6 w. w sali posiedzeń Rady miejskiej. **Z teatru Małego.** Dyrekcyja teatrów miejskich nie chcąc pozbawiać Lwowa przyjemności teatru w lipcu, pozyskała znakomity zespół artystów Teatru Polskiego z Warszawy na gościnne występy. Zgrany, świetny zespół, pod wodzą reżysera I. Leszczyńskiego rozpocznie gościnę na scenie teatru Małego w niedzielę 17 bm. „Oficer gwardyi” Molnara w finezyjnym wykonaniu Aliny Gryficz Miłewskiej, St. Słubickiej oraz reżyserów Teatru Polskiego I. Leszczyńskiego i St. Stanisławskiego, który jest dawnym znajomym lwowskiej publiczności da możność spędzenia szeregu prawdziwie artystycznych wieczorów teatralnych. Kasa teatru Wielkiego rozpocznie sprzedaż biletów w dniu 15 bm.

Święto francuskie dnia 14 lipca — jak się dowiadujemy — będzie u nas obchodzone uroczystie. W wigilję święta dnia 13 b. m. odbędzie się capstrzyk z muzyką wojskową. Dnia 14 b. m. o godz. 10 rano odprawi ks. biskup Twardowski w Bazylice Archikatedralnej nabożeństwo solenne przy udziale władz cywilnych i wojskowych. W czasie nabożeństwa zgromadzony będzie przed katedrą cały garnizon w paradzie. Po nabożeństwie odbędzie się defilada przed pomnikiem Mickiewicza.

O uproszczeniu administracji skarbowej. Ministerstwo Skarbu rozpisalo konkurs na prace z dziedziny administracji skarbowej, z pierwsza nagroda 25.000 mk. Interesowani poinformować się mogą w Izbie skarbowej o bliźsze szczegóły.

Z Towarzystwa Miłośników języka polskiego. po. 15. bm. o 6 wiecz. odbędzie się w sali XIV sta rego Uniwersytetu zebranie Koła TMiP. z odczytem prof. H. Ułaszyńskiego pt. „Jama ustna jako rezonator”.

Egzamin wstępny na Technikum. Uchwała z 11 lipca 1921 Zebranie Ogólne Profesorów Politechniki lwowskiej zaprowadza na podstawie artg. 85. Ustawy z dniem 1. października 1921 r. egzamin kwalifikacyjny dla wszystkich kandydatów chcących się zapisać na Politechnikę lwowską.

Z Polsk. Tow. Matematycznego. 14 bm. odbędzie się w malej sali Zakładu fizycznego, ul. Długosza 8, o godz. 7 posiedzenie Lwowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Matematycznego z następującym porządkiem dziennym: 1) dr. Blumenfeld: Rachunek tensorów (ciąg dalszy). 2) Dyskusya.

Nadzwyczajne walne zgromadzenie upow. Budowniczych we Lwowie w sprawie fak najpęd

szego zlikwidowania strajku budowlanego, odbędzie się we czwartek tj. dnia 14 bm. o godzinie 5 po południu w lokalu przy ul. Grodzickich L. 1. I. p. — Równocześnie zawiadamia się, że w tymże lokalu urzędnie stale Komisya Kolegów Budowniczych w sprawie strajku.

Polskie Towarzystwo „Dzieci na wieś” zawiadamia, że kolonia dziewcząt do Korczyńny wyjeżdża dziś, we srode 13 bm. o godz. 22'50. — Punkt zborny dla dziewcząt klomb przed głównym dworcem kolejowym o 8 w.

EKONOMISTA.

Kursa giełdy lwowskiej.

Lwów, 12. lipca.

Waluta niemiecka.

I. Akcje bankowe z wyjątkiem łączności z kapitałem bieżącym.

Bank	Wart. nominalna	Kurs	Wyk.	Wyk.
Bank okr. lwowski IV i V em.	280	16.80	485.00	—
Bank dyskontowy	280	—	700.00	—
Bank hipoteczny gal.	280	30	750.00	—
Bank hipot. zomelny	280	28	420.00	—
Bank Małopolski	280	22.40	700.00	—
Bank powszech. kredyt.	140	7	300.00	—
Bank przemysłowy	280	28	530.00	570.00
Bank wiedeński kred. gal.	280	35	530.00	—

II. Akcje Towar. handlowych i przemysłowych.

Tow. akc. brow. lwowa	500	100	130.00	—
Tow. akc. Chodorów	140	—	2300.00	2425.00
Tow. akc. fabr. kart	100	21	17.00	—
„Chmielów” fabr. porcel.	1000	—	3750.00	—
fabr. cementu „Portland Szczerakowa”	140	28	—	—
Tow. akc. „Galiya”	490	301	8000.00	—
Tow. akc. Gafota	140	22.50	2100.00	—
Tow. akc. Góška	140	15.40	9000.00	—
„Oikos”, zakł. prz. drz.	1000	—	3775.00	4100.00
Warsz. Ska akc. budowy „Parowozów” Lill. em.	500	09	1700.00	1800.00
Pezet	500	—	1025.00	1075.00
„Pocisk” Zakł. amunic.	350	00	850.00	—
Polski Glob	500	100	1250.00	—
Polska nafta	500	75	1975.00	2125.00
Polskie Tow. handlowe	40	21	1100.00	—
Tow. akc. Rakuszawa	140	56	5300.00	—
Zakłady elektr. „Siersza”	41	5.60	2200.00	—
Gal. Zakł. gór. Siersza	140	—	7300.00	—
Tow. akc. Żelazniarstwo	140	29	9000.00	—

Listy zastawne za sto marek (bez kapitału bieżącego)

Bank małopolski 4 i pół proc.	99	101	—
Bank hip. gal. 4 i pół proc.	102	104	—
Bank hip. gal. 4 proc.	94	96	—
Bank hip. zomel. 4 i pół proc.	99	101	—
Polski bank kr. 4 i pół proc.	101	105	—
Polski bank r. 4 proc.	99	101	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 i pół proc.	106	108	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 proc.	102	104	—
Bank kred. ziem. 4 i pół proc.	99	101	—

Obligacje za 100 marek (bez kapitału bieżącego)

Komun. Banku kraj. 4 i pół proc.	103	102	—
Komun. Banku kraj. 4 proc.	83	90	—
Koleje lokal. Banku kraj. 4 proc.	88	90	—
Pożyczka kraj. galic. z r. 1893, 4 proc.	88	90	—
Pożyczka kraj. galic. z r. 1904, 4 proc.	83	90	—
Pożyczka kraj. galic. z r. 1903, 4 proc.	88	90	—
Poż. kraj. gal. z r. 1903 4 proc. (szesn.)	83	90	—
Poż. kraj. z r. 1913 4 i pół proc.	91	93	—
Poż. kraj. z r. 1914 4 i pół proc.	95	97	—
Pożyczki m. Lwowa z r. 1896 4 proc.	88	90	—
Pożyczki m. Lwowa z r. 1909 4 proc.	88	90	—
Pożyczki m. Lwowa z r. 1911 4 proc.	88	90	—

V. Waluty.

Ruble carskie po 100 rb.	440	500	—
„ „ „ po 500 rb.	240	280	—
„ „ „ drobne	180	230	—
„ „ „ dumskie po 1000 rb.	55	75	—
„ „ „ po 250	35	55	—
„ „ „ kierenki (po 40 i 20)	20	25	—
Karbowanice po 1000	3	5	—
Grzywny po 500 i wyżej	6	10	—
1 frank francuski	140	165	—
1 frank szwajcarski	260	290	—
1 L Sterling	6200	7200	—
1 dolar amerykański	1825	1975	—
1 dolar kanadyjski	1500	1600	—
Marki niemieckie (na 1000)	2400	2600	—
„ „ „ (na 100)	2300	2500	—

(drobne)	2200	2400	—
Lei rumuńskie po 500	2650	2850	—
„ „ „ drobne	2550	2750	—
Liry włoskie	70	90	—
Czeskie korony	2400	2600	—
Czeskie korony niższe	2300	2500	—
Korony austr. niem. stempowane	200	230	—

VI. Dewizy.

Na Londyn	6500	7200	—
„ Paryż	140	160	—
„ Zurych	270	300	—
„ Praga	2500	2700	—
„ Wiedeń	250	280	270
„ Berlin	2600	2800	2675
„ Nowy Jork	1750	1950	—
„ Medyolan	—	—	—
„ Bukareszt	2650	2850	—
„ Bruksela	—	—	—
„ Kopenhaga	—	—	—
„ Finlandya	—	—	—
„ Holandia	—	—	—
„ Szwecya	—	—	—
„ Norwegia	—	—	—

VII. Rata bankowa.

Stopa eskontowa P. K. K. P. 6%.

WIADOMOŚCI GIEŁDOWE.

Lwów, 12. lipca.

W walutach zagranicznych wykazały dzisiaj zwykłe kursy dolarów, które notowały zwyż 1900, oraz dewizy na Wiedeń, które płacono 273 i Berlin 2675.

Kursa innych walut niezmiennione.

Z akcyi bankowych ruch w akcyach Banku przemysłowego po 550.

W akcyach przemysłowych większe obroty w Chodorowskich, które awansowały z 2350 na 2375.

Polska Nafta u nas 2075, w Krakowie 2050.

Akcyje Oikos spadły w cenie, początkowo notowały 4050, w końcu 4025.

Peżety ustaliły się przy kursie 1050.

Parowozy notowały 1750.

Tendencya chwiejna, usposobienie rezerwowane.

Z LWOWSKIEJ GIEŁDY POPÓŁDNIOWEJ

Lwów, 13 lipca.

Na wczorajszej giełdzie popołudniowej panowała tendencya zwyżkowa. Obroty zmienne, raz słabsze, raz mocniejsze.

Dolary amerykańskie 2050—2100, jedynki i dwójki 2010—2020, dolary kanadyjskie 1700—1750, jedynki i dwójki 1680—1690, marki niemieckie 27'50—28'00, setki 27'00—27'10 drobne 26'80—26'90, leje 29'00—30'00, drobne 29'50—29'60, czeskie korony 28'00—28'50, drobne 28'00 do 28'10, austriackie tysiączki 2700—2800, setki 340'00—350'00, 50-koronówki 31'00—31'50, 20-koronówki 25'50—26'50, 10-koronówki 21'00—22'00, franki francuskie 110'00—118'00, funty szterlingi 5900—6000, ruble pięciosetki 2'70—2'80, setki 5'00—5'10, 25-rublówki 2'50—2'60, 10-rubl. 2'00—2'20, reszta drobnych od 1'20—1'60, dumskie tysiączki 60'00—65'00, dumskie 250 rb. 40'00—45'00, karbowanice 4'00—4'50, arywny 10'50—11'00.

Złoto: 20-kor. 7750—7800, 20-frankówki 7600—7700, 20-markówki 8000—8100, funty szterlingi 8000—8100, 10-rublówki 8800—9000, dolary 1900—1920.

Srebro: Korony austr. 128—130, floreny 270—275, ruble 370—380, kopiejki 1'20—1'30, dolary amerykańskie 1050—1100, połówki ćwiartki 950—980, dolary kanad. 650—700, drobne 600—620.

Omyłka druku. We wczorajszej „Gazecie Porannej” zaszła omyłka w notowaniu złotych 20-koronówek austriackich. Mianowicie za miast 8000—8050, miało być 7000—7050.

KRAKOWSKA CEDULA GIEŁDOWA.

Kraków, 12. lipca.

Papiery lokacyjne. Transakcyje: Polskie Tow. handl. I—III em. 1000—1100; Impex 450; Zieleniewsk 8700; Warszawska Ska budow. parowoz. 1800; Trzebina, Fabryka maszyn I—III em. 3000; Elektrownia w Sierszy 2150; Trzebina, Fabryka przetworów tuszcz. 2900—3000; Fabryka porcelany Chmielów 4000; T. P. G. 8300—8400; Polska Nafta 2050—2250.

Waluty i dewizy.

	Waluty		Czeki	
	poszuk.	żądano	poszuk.	żądano
Korony austriackie	2 30	2 59	2 50	2 70
Korony czesno-słowackie	24 —	26 —	25 —	27 —
Franki francuskie	—	—	—	—
Dolary St. Zjednocz.	—	—	—	—
Łiry włoskie	—	—	—	—
Marki niemieckie	24 —	26 —	25 —	27 —
Marki szwajcarskie	—	—	—	—
Fanty szterli.	—	—	—	—
Ruble carskie po 500	—	—	—	—
1000	—	—	—	—
Floreny holenderskie	—	—	—	—

Z TARGU LWOWSKIEGO.

Lwów, 13. lipca.

Wczorajszy dzień na targach lwowskich minął bez zamieszania. Zaznacza się jedynie zniżka cen i to bardzo mała w cenie jarzyn, podczas gdy ceny innych artykułów pozostają niezmiennymi, a wiktuałów wciąż rosną.

Wczoraj płacono za kilo mąki białej pszennej do 200 mk., żytniej 150—160 mk., za kilo ryżu 180 mk., kaszy hreczanej 110—130 mk., fasoli 80 mk., grochu 50 mk., grysku kukurudzianego 130—135 mk., cukru białego 800 mk., żółtego 450—500 mk.

Za kilo białego chleba płacono 170—200 mk., ciemnego 140—160 mk., za bocheneczek chleba tzw. „kukurudzianego” 70 mk., za małą bułeczkę 10 mk., za większą 20 mk.

Wczoraj płacono za kilo młodych ziemniaków 17—20 mk., za liter grochu 45—50 mk., bobu 30—35 mk., porzeczek 60 mk., agrestu 70 do 80 mk., porzeczki do 150 mk., młotki 80 mk., borówek 40 mk. Za główkę sałaty płacono 5 mk., kalarepy od 2—10 mk., kalafioru od 20 do 100 mk., za wiązkę rzodkiewki 10 mk., za główkę cebuli 5 mk., czosnku 5 mk., za małą wiązkę marchewki 5 mk., pietruszki 5 mk., kopru 2 mk., za dużą wiązkę marchwi 25—40 mk., buraków 30—40 mk., za jeden ogórek 40 do 60 mk., za kilo czereśni od 50 do 180 mk., wiśni od 120—160 mk.

Za kilo starych ziemniaków płacono 18 mk., cebuli 120 mk., kapusty kiszonej 25 mk.

Za kilo mięsa wieprzowego płacono od 260 do 300 mk., wołowego 180—200 mk., cielęcego 150—160 mk., słoniny 330—400 mk., kiełbasy 450 mk., szynki 500 mk.

Za jedno jajko płacono 9—10 mk., liter mleka 35 mk., kwaśnej śmietany 120 mk., kilo masła 450—520 mk., sera 120 mk.

Morderstwo z zemsty.

SASIADKA — MORDERCZYNIĄ.

Lwów, 13. lipca.

(1) Już przed dwoma tygodniami donieśliśmy że dnia 28. czerwca znaleziono w Koziełnikach zwłoki jakiejś zamordowanej kobiety, z potłuczoną głową i zakneblowanymi ustami. Przeprowadzona natychmiast sekcja zwłok, stwierdziła, że zamordowana

zginęła od uderzeń kamieniem i z rąk kobiecych, ponieważ jednak nie zdołano ustalić zaraz tożsamości ofiary, śledztwo prowadzone bardzo energicznie na jakiś czas utknęło.

W kilka dni później po przeczytaniu powyższej wiadomości w pismach zgłosiła się w policji państwowej jakaś kobieta, sublokatorka niejakiej Teodozji Bukalowej, wdowy z zawodu handlarzki, zamieszkałej przy ul. Krótkiej 8, i agnoskowała

zamordowanej jako własność Bukalowej, oświadczając zarazem, że Bukalowa znikła już od kilku dni. Kobieta ta nadto zeznała, że krytycznego wieczoru, w którym Bukalowa znikła, przyszła do mieszkania zamordowanej Bukalowej, jedna z sąsiadek i otworzywszy sobie drzwi kluczem, zabrała z mieszkania szereg rzeczy, będących rzekomo jej własnością.

Zeznająca widząc

obcą osobę w mieszkaniu Bukalowej, spowodowała sprowadzenie jej na inspekcję policji, gdzie urzędujący komisarz poleciłszy spro-

wadzonej zwrócić przez nią zabrane rzeczy, paści ją na wolną stopę.

Na podstawie tych zeznań, policja państwowa skierowała śledztwo na właściwe tory, a wywiadowcy policji państw. Lorch i Jurkiewicz zaraz następnego dnia aresztowali kobietę NN. tę, która krytycznego wieczoru otworzyła mieszkanie Bukalowej i zabrała stamtąd rzeczy. N. N. wzięta w krzyżowy ogień pytań, przyznała się do popełnienia morderstwa,

opisując je szczegółowo, przyczem podała szereg okoliczności i motywów, które są jeszcze przedmiotem śledztwa i dlatego są trzymane w tajemnicy.

Morderczyni, której nazwiska ze względu na sprawę zataczającą coraz szersze kręgi, nie możemy podać, zeznała,

że morderstwa dokonała z zemsty.

Dnia 28. czerwca, wybrała się ze swą ofiarą do Koziełnek po jagody. W drodze powstała między nimi sprzeczka, na tle niewyjaśnionych dotychczas nieporozumień i wówczas N. N.

wrzuca Bukalową do studni.

Ponieważ Bukalowa narobiła krzyku, N. N. wyciągnęła ją w wiadrze z powrotem na ziemię i w odległości kilku kroków od studni,

biła ją tak długo kamieniem, aż ta zmarła.

Po dokonaniu morderstwa, wróciła do Lwowa i zabranym swej ofierze kluczem otworzyła mieszkanie zabierając tam rzekomo swoje rzeczy.

Morderczyni pozostaje na razie w aresztach policji państwowej, skąd po wyjaśnieniu i stwierdzeniu szeregu szczegółów będących w związku z powyższym morderstwem zostanie oddana sądowi.

Dzięki więc energicznej i pełnej poświęcenia pracy urzędu śledczego pol. państwowej we Lwowie, sprawczyni haniebnego mordu dostanie się w ręce sprawiedliwości.

Samobójstwo przez utopienie.

Lwów, 13. lipca.

(1) Wczoraj doniesiono policji państwowej, że z końcem ubiegłego miesiąca znaleziono w korycie Starej Bystrzycy koło mostu w Mykietynach, trupa dziewczyny nieznanego nazwiska w wieku około lat 17. Komisja sądowo-lekarska, stwierdziła, że nie zachodzi w tym wypadku żaden czyn karygodny ze strony osób drugich, tylko samobójstwo. Samobójczyni miała włosy czarne, krótko ucięte, ubrana była w różową bluzkę w niebieskie kratki i w sukienkę z koca wojskowego, nieobuta, a na piersiach miała książkę polską do modlitwy.

Kradzież brylantów na balu.

Lwów, 13. lipca.

(1) Przed kilkoma dniami odbył się w Babcach w powiecie Krakowskim bal u ks. Hieronima Radziwiłła, podczas którego skradziono z pokoju toaletowego dwie złote broszki, wysadzone brylantami wartości 600.000 marek. Jedna była kształtu podłużnego, długości 15 cm., wysadzana 23 brylantami, druga w formie bratka, wysadzana około brylantami. Sprawców kradzieży nie zdołano jeszcze ująć.

Włamanie w Borysławiu.

Lwów, 13. lipca.

(1) W nocy 25 czerwca, dokonano włamania do magazynu Akcyjnej Spółki Elektrowni Okręgowej w Borysławiu, skąd skradziono materiały elektro-techniczne wartości 300.000 marek. Wywiadowcy policji państwowej ze Lwowa Pawłus i Olszański oraz wywiadowca ze Stryja Kraszewski, wykryli i ujęli sprawcę kradzieży, którym był elektryk Bielowiecki. Skradziony materiał odebrano, a to częściowo we Lwowie, a częściowo w Stryju.

Ujęcie wielkiego paskarza bydłem.

Kraków, 12. lipca.

Jedno z pism krakowskich dowiaduje się, że krakowskie organa kontrolne przytrzymały wczoraj

na dworcu kolejowym w Trzebinii wielki transport bydła wywożony do Niemiec na spekulację. Wywozem tem zajmował się znany w Krakowie handlarz Władysław Żurek, który niedawno miał dochodzenia o wywóz słoniny za granicę. Żurek był w porozumieniu z kilku handlarzami ze wschodniej Małopolski. Zakupywał wielkie ilości bydła w okolicy Lwowa i koło Stryja i wywoził za granicę. Przed kilkoma dniami za pośrednictwem swojego wspólnika Ochmama ze Stryja zakupił 110 sztuk bydła nogatego za 8,818.000 marek. Postarawszy się we Lwowie o pozwolenie na wywóz do Krakowa do stacji kolejowej Grzegorzki, chcąc oszukać czujność władz, skierował cały transport do Wieliczki i stąd mimo braku pozwolenia na dalszy wywóz, transport przesłał do Trzebinii. Władze w Trzebinii zawiadomione o tem telefonicznie zawróciły transport do Krakowa. Transport konwojował handlarz bydła Kartagener, któremu Żurek płacił po 1500 mk. od sztuki. W toku śledztwa wyszło na jaw, że Żurek wywoził całym transportem bydło za granicę pod pozorem dostawy na Górny Śląsk.

Z SALI SĄDOWEJ.

MILIONOWI ZŁODZIEJE PRZED SĄDEM.

Lwów, 13. lipca.

Grasująca przez długi czas we Lwowie szajka złodziei, której ofiarą padło mnóstwo mieszkańców naszego miasta, ponosząc szkody na łączną sumę

przeszło 8 milionów marek,

ujęta w marcu br. stanęła wczoraj przed sądem karnym.

Edward Witek, Stanisław Menzel i Franciszek Jach, są to złodzieje, którzy wszystkich tych kradzieży dokonali. W dniu 13. stycznia 1921 skradli na szkodę Szymona Begleitera biżuterię, garderobę i bieliznę, łącznej wartości 170.000 mk. W dwa dni później na szkodę Ignacego Zobia skradli rozmaite rzeczy wartości 150.000 mk. 19. stycznia 1921 zabrali u Marysi Jarmułowicz-Łozińskiej rzeczy wartości 100 tysięcy marek, 2 lutego na szkodę Anny Lehrer rzeczy wartości 100.000 mk. oraz 48.000 gotówki, 8 lutego na szkodę Anny Plick przedmioty wartości 250.000 mk. a 14. lutego na szkodę Semena Saprana na przeszło 400.000 mk. Ponadto Witek i Menzel we dwójkę okradli w dniu 7. października Stanisławów Pacześniowski na 230.000 mk. 20. października Ludwika Kutscheina i Murczyńskiego na milion marek, zabrawszy im nadto gotówkę 43.000 mk. W grudniu 1920 zabrali Józefie Maskowej garderobę wartości 100.000 mk., 15. grudnia Marysi Majerskiej wartości 150.000 mk., 25. stycznia u Marka Glanzera zabrali biżuterię wartości 300.000, bieliznę wartości 15.000 i gotówkę 25.000. Ponadto 29. stycznia na szkodę Klary Gerhard przedmioty wartości 100.000. Prócz tych wszystkich kradzieży popełniali Menzel jeszcze w dniu 5. grudnia w towarzystwie innych współników kradzież u Włodzimierza Hanewskiego i Józefa Gryzieckiego wyrządzając im szkodę 550.000 i w. i.

Za współudział w kradzieży odpowiadają przed sądem bliźniacy Markus Steinwurz, Amalia Kestenbaum, dalej Wolerya Pawłówna, narzeczona Jacha, Marya Witek i Anna Menzel, żony oskarżonych i Michał Kuc i Rozalia Kuc. Trybunałowi przewodniczy r. Kossowicz, oskarża prokurator Sopotnicki, bronią adw. Kibitz, dr. Bromberg i dr. Zarzycki.

Sala rozpraw przedstawia niezwykle oryginalny widok. Na wszystkich bokiernych stołach porozkładane i porozwieszane są rzeczy, pochodzące z tych kradzieży, które poszkodowani nie miały czasu agnoskować. Rozprawą potrwa kilka dni.

Wyjaśnienia i porady w sprawach ogłoszeń zupełnie bezpłatnie w Administracji, Lwów, Sokoła 4

OGŁOSZENIA

ODDZIAŁ DLA OGŁOSZEŃ otwarty przez cały dzień do godz. 7 wieczorem bez przerwy.

POD NOWYM ZARZĄDEM.

CENY UMIARKOWANE.

RESTAURACJA i POKOJE do ŚNIADAN R. KOSTRIBWICZ

Lwów, Piekarska 10. Poleca PT. znakom. domową kuchnię oraz bufet obficie zaopatrzone w zimne i gorące przekąski pod kierown. Wincentego Czamoły i J. Bisanza, byłych pracown. firmy Musiałowicz i „Zakopane”

354

NAUKA I WYCHOWANIE

Schenkłówna, Piekarska 44. Przygotowanie do matury seminaryjalnej, kwalifikacji i wydziałowego, grupa I, od 15 lipca Dotychczas 623 aprobowanych. 12938

POSADY I PRACZ

OGRODNIKA - HANDLOWCA

do produkcji warzyw poszukuje zakład ogrodniczy pod Lwowem. Zgłosz. pod „Warzywa” do Biura ogłoszeń S. Sokołowskiego i Ska Lwów, ul. Jagiellońska 7. 315

KUPNO, SPRZEDAŻ, ZAMIANA

Właściciele książeczek austriackiej pocztowej kasy oszczędności raczą się zgłosić. Ochronok 6, drugie schody, drzwi 13. 353

Kamienica II-piętrowa, stojąca do sprzedania. Cena kupna w walucie austriackiej. Strutyński, Lwów, Świętokrzyska 4. 359

Zakupimy natychmiast

każdą ilość ściętego w okresie zimowym 1920/21 drzewa budowlanego, kopalnianego i kłoców oraz desek loco wagon stacya załadowca. Oferty pisemne: Spółka Lasowa, Kraków, Radziwiłłowska 17. 259

MIESZKANIA, LOKALI, SKLEPY

INŻYNIER PRZEMYSŁOWIEC

poszukuje 2 umeblowanych pokoi o ile można z łazienką na Łyczakowskim. Zgłoszenia Biuro ogłoszeń S. Sokołowskiego pod „Łyczaków”. 361

ROZMITE

Kamienicę II-piętr. z powodu wyjazdu okazjnie sprzedam przez Agencję „Celeritas” Lwów, ul. Jagiellońska 1. 17. 337

Ważne dla Cyklistów!

Najtaniiej i najlepiej naprawia rowery

ZAKŁAD MECHANICZNY

B. CHUWEN i N. ARNOLD

Lwów, ul. Fredry 1. 2, (róg Batorego)

Sprzedaje rowery, gramofony oraz części składowe do tychże po cenach konkurencyjnych. 360

Okazyja! 362 Nowy transport!

25 nowych maszyn do pisania „TORPEDO”

„PION” Lwów, Lwowska 48, telef. 476

Wielka firma naftowa poszukuje dla swoich urzędników Mieszkań kawalerskich oraz rodzinnych
Zgłoszenia: ul. Batorego 1. 26 (wejście od ulicy Krzywej). 332

Odciski, brodawki i zgrubiałą skórę radykalnie usuwa płyn **VEROL**

wyrobu labor. chem. farm. A. GAŚECKI w Warszawie.

Sprzedaż w aptekach i drogueryach. 235

Przedstawicielstwo na Lwów:

G. ŚLIWINSKI Teresy 16.

STAMPILIE KAUCZUK. PIECZĘCIE

WYKONUJE NAJTAŃSZEJ

MAKS GLASERMAN

RYTOWNIK

LWÓW, UL. SYKSTUSKA 19.

12766

REKLAMA

JEST DZWIGNIA

PRZEMYSŁU

I HANDLU.

CZAS

ODNOWIC

PRZEDPŁATĘ!

Zgłoszenia na **Jabłka, gruszki i śliwki**

w większych ilościach — przyjmuje firma

KAZIMIERZ GIRZEJOWSKI i WŁADYSŁAW ANTONOWICZ

Spółka handlowa dla eksportu i importu w Lwowie, Korfańska 4. 363

Już odnowiony

HANDEL KORZENNY, DELIKATESÓW i WIN
Pokoje do śniadań

pod firmą **EUGENIUSZ BOJARSKI i S-ka Lwów, CZARNECKIEGO 2**

poleca **TOWARY** doborowej jakości, **WINA, WÓDKI, LIKIERY** krajowe i zagraniczne. **BUFET** obficie zaopatrzone w gorące i zimne przekąski. 364

Doborowa i smaczna KUCHNIA poleca się P. T. Publiczności.

Dostawy GARNITURÓW ROBOTNICZYCH

dla przedsiębiorstw przemysłowych uskutecznia „ELLEN” Chrześc. Zakład dla wyrobu białizny, bluzek i t. p. Lwów, Chorażczyzna 11 a. 205

Nakładem „Spółki akcyjnej wydawniczej”

Redaktor naczelny Dr. ROGER BAITAGLIA.

Zastępca redaktora naczel. JERZY KURAKOWSKI

Drukarnia Spółki druk. „Prasa” ul. Sokoła 4

Odpow. redaktor: MARYAN MACHALSKI